

Slovenien 31 augusti 2004

Resebrev 32

.
.
.
.

Fortsättning EMYR RALLY, Libanon, Israel, Egypten, Israel.

.

2 juni – 21 juli

.

En fantastisk seglats del 2

.

Nu ligger vi väl förtöjda i Jounieh Marina (Libanon) och är mycket förväntansfulla inför våra strövtåg i detta spännande land. Marinan beskrivs som den mest exklusiva i östra Medelhavet och den är verkligen glassig. Någon tid till att se oss omkring fanns inte för vi åkte direkt på en eftermiddagstur till Beirut Downtown och shoppade (mest mat) i ett stort köpcentrum på hemvägen. Middag åt vi på klubben i marinan innan vi kastade oss ut i vimlet bland våra båtkompisar. Det var ingen risk att vi känner oss ensamma. Nu träffar vi så mycket folk att det är risk att Ulla och jag presenterar oss för varandra när vi råkar möta varandra i vimlet. Vi hade problem med oxid i en lanterna och reservdelar fanns inte att köpa men Glennlyon hade i reserv ombord så det löste sig galant.

.

Tidigt nästa morgon åkte vi på en tvådagarsstur med övernattnig. Först besökte vi några intressanta grottor som heter Jeita. I båda grottorna var det enorma Stalaktiter och Stalagmiter. Det var en hisnande promenad på gångbroar. I den ena grottan åkte vi båt och gled genom ett fantastiskt fantasilandskap. Man kunde titta och låta fantasin flöda på dessa av naturen bildade konstverk. Den undre grottan är 6200m lång där vi kunde färdas 450m tyst i en båt med elmotor. I den övre grottan som har promenadbroar kunde vi gå 750m av totalt 2200m. Mellan grottorna åkte vi ett miniatyrtåg. Upp till grottorna var det linbana. Vidare åkte vi till den heliga statyn Virgin Mary som står högt och blickar över bay of Jounieh. Det ligger en kyrka bredvid och många gick dit för att be. Vi fick köa för att komma upp till Mary's huvud. Turister trängdes med dem som bad. Det var en fantastisk utsikt.

.

Nu smakade de gott med lunch. Det var ifrån denna restaurang jag ringde och gjorde upp affären med blivande Hokus Pokus 2 (Neree). Ulla och jag kände oss särskilt mätta och belåtna när vi steg på bussen för att åka till nästa ställe som var Byblos. Det är en gammal stad med en fästning, katedral och en gammal hamn. Nästa dag besökte vi Baalbeck valley och det gamla templet. Här såg vi även världens största bearbetade stenblock. Det är 20m långt och 40 m brett och väger 1000 ton. Det skulle bli podiet av Jupiter Tempel. Templet blev inte byggt. Man kan undra hur dom flyttade så stora och tunga stenar. Sedan besökte vi Anjar city, den gamla staden som är ett fort mitt i öknen.

Nu var vi fullproppade med nya intryck och trötta på att springa ur och i bussar. Färden gick tillbaka till marinan. Nu blev det återigen lite stressigt för klockan var halvniio och the great

Rally Dinner med dresskod Formal. Nu gäller det inte bara att klä om för det skulle bli dans i vanlig ordning så det blev till att duscha och raka sig (gäller inte Ulla) och lite lukta gott. Denna middag var omtalad långt i förväg och vi visste att den skulle bli ”något i hästvåg”. Innan middagarna brukar det dessutom var en drink i någon båt och allt på mycket kort tid. Vi skulle dessutom även hämta den inlämnade tvätten. Middagen serverades på klubbrestaurangen som ligger vid kortsidan av den stora poolen. Det var som vanligt en underbart härlig kväll när solen gick ned. Vi satt vid stora runda festligt uppdukade bord på stolar som hade vita klänningar. Utsikten var bedårande med den blanka poolen framför oss, den upplysta staden som klättrar upp på berget med havet nedanför samt marinan framför. Under rallyt bar alla deltagande båtar stort signalställ i hamn vilket såg festligt ut. Vi inandades den speciella lukten och insöp de vackra vyerna. Maten var underbart god och var den klart bästa under hela rallyt. Vin och whiskey ställdes fram och vi insöp även detta. Efter middagen var det plaketutdelning. I vår grupp lämnade Zouk-la och Agapante rallyt och jag överlämnade plaketter och tackade dem för trevligt sällskap. Flera båtar lämnade här för man var lite bekymrade för att segla till Israel. Staden stod för middagen och representerades av borgmästare och andra höga herrar i och utan uniform. Att rallyt besöker Libanon är mycket uppskattat och vi tackades och blev kallade seglande fredsambassadörer. Efter talen blev det dans till en bra orkester. Natten blev inte så sen för alla låg vi som vanligt efter med sömn.

Fredagen den 4 juni hade Ulla och jag vilodag. Vi pysslade lite med Hokus Pokus, strosade runt i marinan och fyllde på med proviant. Vi utväxlade köpekontrakt via fax och nu var köpet av Neree klart. Neree är en Najad 420. Detta måste naturligtvis firas. Ur våra gömmor plockade vi fram champagne från Ukraina som vi köpt förra året när vi var i Svarta Havet. Vi köpte flera flaskor i Odessa. Givetvis besökte vi Neree och gjorde en extratitt. Detaljer är nu mycket intressant, speciellt stuvutrymmen för vår planering. I Libanon fick vi inte tala om att vi skulle segla till Israel. För dom finns inte Israel och man talar om Palestina. Vi kallade Israel för The Hotel. När vi klarerade ut skrev vi att vi skulle till Cypern. Den officiella färdplanen är Jounieh, Sydcypern och sedan Haifa.

Nästa dag var det avfärd. Serenite i vår grupp beslutade att inte fortsätta. Totalt var vi nu 76 (från start 112) båtar som seglade i frisk slör mot Haifa i Israel. När vi kommit ett par nm ut från marinan såg vi flera dykare vattnet som frenetiskt vinkade. Vi seglade intill dem. Det var 9 ungdomar. Det var grov sjö och dom klamrade sig fast vid olika flytsaker. Runt omkring dem flöt båtgrejor. En av dem ropade att deras dykarbåt hade sjunkit och dom behövde hjälp. Vi fick ombord en som chockat berättade att deras båt plötsligt bara sjönk. Flera båtar ur vår eskader kom efter oss och vi fick varna dem så att dom inte skulle segla på dykarna. Senare var det en båt som berättade att om vi inte hade varnat dem så hade dom seglat över dykarna för dom såg dem inte i den grova sjön. Vi fick klart att alla i vattnet var ok och vi ropade in till Marinan och begärde hjälp. Samtidigt snurrade vi runt och höll andra båtar på avstånd. Efter ca en timma kom undsättning och vi kunde fortsätta. Till Haifa var det 88nm och vi fick en fin segling.

Att segla till Israel är lite speciellt, det var föraviserat att vi skulle komma och vi var tillsagda att vi skulle ropa upp Israel Navy när vi passerade gränsen 25 nm från land. Det var mörkt och vi ropade och sa att vi var s/y Hokus Pokus, a Swedish Yacht and we where in the EMYR Rally and where going to Haifa. Vi fick inget svar och vi fortsatte att ropa vilket också alla de övriga båtarna gjorde när de kom till gränsen. Till slut fick vi svar och dom bad oss bokstavera och vi svarade Hotel Oskar Kilo Uniform Sierra Papa Oskar Kilo Uniform Sierra, sedan frågade dom om position, flag, number of crew, nationality, colour, length, last port,

time of departure, destination and ETA Haifa. Sedan frågade dom hur många båtar vi såg och var dom befann sig i förhållande till oss. Sedan önskade dom en trevlig resa och välkomna till Israel. Vår position markerade dom på sin radar och dom ropade upp oss flera gånger och frågade om vår position. Dom höll reda på alla båtar och var dom befann sig. Det fanns militärbåtar ute och kollade oss men dom syntes inte på radar. När det ljusnade kom det fram en och kollade oss. På fördäck stod det en uniformsklädd man som höll i ett maskingevär. I övrigt så var det inga problem utan vi fick segla in i Haifa. Marinan ligger vid inloppet till handelshamnen och den såg inte speciellt rolig ut.

Det var gamla bryggor med rostiga stänger att förtöja vid. Hamnen var risig och trång men vi blev hjärtligt välkomnade. Alla fick vi platser. Vi var tillsagda att stanna ombord tills vi hade fått besök. En tjej i uniform kom och frågade var vi kom ifrån och vart vi skulle, hon frågade vidare om någon hade varit ombord i Jounieh, om vi lämnat båten obevakad och om någon hade bett oss ta med ett paket eller dylikt, vidare om vi hade vapen. Sedan blev vi tillsagda att gå till kontoret och checka in. Här fick vi lämna våra pass och fick ett tillfälliga. Våra pass stämplades inte utan dom la i ett särskilt papper med stämpel på. Nu fick vi röra oss fritt. När vi var klara klockan halv elva fick vi skynda oss för att få en bit mat för klockan tolv var bussarna framkörda och vi åkte iväg på en sightseeing in till Haifa stad där vi bland annat besökte en pedantskött park som en religiös sekt ägde och ömt vårdade. Vi hade fått tillstånd att besöka vissa delar av parken.

På kvällen blev vi bjudna på BBQ i marinan med plakettutdelning, också här var det dans.

Nästa dag besökte vi ett intressant marinmuseum och fick se en film om flyktingtrafik med båtar till Israel under andra världskriget. En av båtarna som såg ut som en däckad pråm stod uppställd i anslutning till museet. In i bussarna igen och nu till Akko som är en gammal mysig stad vid vattnet. Här finns små trånga gränder där vi gick runt och tittade i de små affärerna. Det finns också ett Crusader Castle. Tillbaka i marinan bjöds vi på lunch och klockan sju seglade vi vidare till Ashkelon (Israel). Forgus stannade kvar efter att ha bestämt sig för att möta upp i Herzlia på vår hemväg. Herzlia som också ligger i Israel är sluthamnen för rallyt.

Till Ashkelon är det 81nm och det blev återigen en nattsegling. Nu när vi var incheckade i Israel så var det inga restriktioner eller något krångel. Klockan tio på förmiddagen var vi framme och vi blev hjärtligt mottagna i den fina marinan. Här fick vi en nejlika när vi lade till och sedan var sin keps och en väska fylld med broschyrer och information. Vi tog det lugnt och tvättade båten och fixade lite. Jag bytte olja och samtliga filter. Vi bjöd ombord Volkmar och Zdenka från Neree på Ukrainsk Champagne och rökt lax. För den som är nyfiken kan vi berätta att lagret inte är tömt och vi har några flaskor kvar som vi skall ha vid ett par bestämda tillfällen. En skall vi dricka när vi kommer till Vinga och den sista när vi hämtar Neree och döper om henne till Hokus Pokus 2. Det blev en tidig kväll.

Klockan sju satt vi på bussarna för nu skulle vi besöka Masada som var World Heritage Site 2001. Vi transporterades ut i öknen. På en stor platt bergstopp hade man byggt en befästning och ettusen judar gömde sig där för romarna år 72 och 73 efter Kristus. Dom höll motstånd i två år mot femtontusen romare. Det fanns stora förrådsrum med mat och vatten uppe på berget. Romarna skyfflade upp en enorm ramp av sand och intog berget. Man fann endast 7 överlevande. Dom gjorde ett kollektivt självmord istället för att bli tillfångatagna och bli slavar. Uppe på berget är det en vidunderlig utsikt vid klart väder och man har ett 360-graders panorama över öknen och Döda Havet. Att vara turist och traska omkring är svettigt kan man säga utan överdrift. Det var fruktansvärt hett och luften stod still och dallrade. Alla bar vi på våra vattenflaskor. Det finns en känd film om slaget vid berget och man har låtit vissa av

resterna från filminspelningen vara kvar. Nu skall det bli skönt med ett bad och det var ingen hägring för vi hade kommit fram till Döda Havet. Vi blev tillsagda att inte att simma och att inte ta kallsup för det är mycket farligt. En efter en klev vi ned mellan stenarna och gled ned i det varma vattnet. Ned i är för mycket sagt för vi flöt som korkar i det 30 procentiga saltvattnet. Då vi flöt så högt gick det inte att simma så vi låg och flöt på rygg. När vi kom upp igen kändes del oljigt och ofräscht på grund av allt saltet och det var skönt att duscha efteråt. Det var fruktansvärt varmt och så fort man kom ur duschen så var det tryckande varmt igen. Det var skönt att komma in den luftkonditionerade bussen.

På kvällen var det drink och BBQ i marinan, plakettutdelning och dans. I alla hamnar möts vi som kungar och alla är vänliga och tycker det är roligt att få ett så stort besök med många nationaliteter. Överallt har man gjort stora förberedelser för att vi skall komma. Erisa i vår grupp bestämde sig för att stanna kvar och möta upp i Herzlia.

Klockan halvfem nästa morgon ringde klockan för kvart över fem skulle vi klarera ut, varje båt för sig. Det var en kvinnlig passpolis och hon följde med och såg till att respektive båt lämnade hamnen. Nästa ställe var Port Said i Egypten och det är 125nm dit. Flera lämnade sina båtar i Ashkelon och följde med andra båtar. Klockan kvart över sex seglade vi iväg och fick en fin nattsegling till Port Said. Port Said ligger i mynningen av Suez Kanalen och vi hade fått instruktioner att vi skulle gå in i samlad tropp till hamnen. Vi skulle bli eskorterade in.

Vi kom fram till anvisad plats utanför hamnen där vi kunde ankra upp i väntan på att alla var samlade. Det hade varit en kanonsegling och vi var tidiga. Det var kolsvart och vi fick försiktigt köra till anvisad position. Vi passerade den stora leden, det var svårt att se för det var lite dålig sikt och det var många ljus från land. Fiskebåtar, lotsbåtar och hamnbåtar snurrade fram och tillbaka men vi kom fram och droppade ankaret. Det låg ett par båtar som kommit före oss. Klockan sju fick vi klartecken och vi kvarvarande fyrtio båtar gick på ett led med ett mellanrum på 25m. Alla båtar bar stort signalställ. I inloppet möttes vi av flera bogserbåtar med flaggor hissade. På sidorna hade dom stora banderoller där det stod Wellcome EMYR Rally to Port Said. Båtarna tutade för varje båt som passerade och dom stod alla på däck och vinkade. En hamnbassäng var tilldelad oss och vi förtöjde tillsammans på två kajavsnitt. När vi förtöjt kom några uniformsklädda personer och delade ut blommor och hälsade oss välkomna. Vi hade fått en White Tuna på 47cm som vi fick ta hand om. John på Weepunt hjälpte oss att göra Sushi. Incheckningen var lite knölig och tog tid men det gäller att gilla läget och passa på att fånga miljöer. Vi var fler som fick vänta och då kan man ju ha kul.

Det var allmän lystring. När det blåstes fyra signaler skulle vi lyssna på kanal 69 på VHF. Rallyledningens gick ibland ut med information. Nu blev vi beordrade att gå upp på kajen för Guvernören var på besök och då skulle vi gå fram och hälsa. Kajen var avspärrad med band och det stod vakter med 15 meters mellanrum hela tiden vi var där. Detta för att ingen utomstående skulle komma in. Dessutom var hamnavsnittet inhägnat med vakter. Klockan sju kördes hästdroskor fram en efter en. Vi var ca etthundrafemtio personer och det fanns droskor till alla. Vi kördes runt i stan och folk vinkade till oss. Sedan bar det av till ett alkoholfritt cocktailparty som Guvernören bjöd på. Vi kom fram till ett ställe i hamnen där det var uppsatt ett enormt tält. Här fick vi sitta ned och blev bjudna på något att dricka och tilltugg. En stor dansgrupp uppträdde och vi tror att det var någon typ av folkdans. Efteråt fick vi gå till ett annat ställe där dom spelade musik och fortsatte med uppträdanden. När kalaset var slut hämtades vi med hästdroskor igen.

Ingen rast och ingen ro, ned i kojen och sova några timmar för klockan sju var bussarna framkörda och vi åkte iväg på en tvådagarsstur. Först gick färden till Kairo (Islamic Cairo-World Heritage Site-1979), Vi hade beväpnade militärjeepar både framför och bakom bussarna. Och vi släpptes fram överallt och bussarna stannade inte någonstans vid trafikljus. Där det var rondeller hade dessa avspärrats och vi passerade igenom. Vi kände oss som om vi var på ett större stadsbesök. I varje buss fanns det dessutom en säkerhetsman i kostym med pistol i midjan. Först besökte vi pyramiderna. Till vår förvåning så ligger dom inte mitt ute i öknen utan alldeles intill Kairo med hus på ena sidan fast öknen åt de andra tre hållen. Alla vykort är tagna mot öknen. Vi gick in i en pyramid och besökte sedan Sfinxen. Att värja sig för försäljarna av souvenirer kräver sin man för dom var enormt envetna och gav sig inte. Samma försäljare kunde gå på tio gånger och det gällde att inte möta deras blickar. En polis på kamel red runt och schasade bort dem när de blev för jobbiga. Erbjudanden att rid kamel var lika envetna. Vi var sena till hotellet och det var synd för det var ett väldigt trevligt hotell med en enorm och oregelbunden swimmingpool i ett stort grönområde. Här var det meningen att vi alla skulle koppla av innan middagen. Alla bussar var sena på grund av shopping och poolen stängdes för kvällen strax efter vi checkat in.

Dag två var vi på besök i gamla stan och gick runt i Basarerna för oss själva. Ulla och jag gick in på ett café för att få något i magen. Det fanns inte många platser men vi satte oss vid ett engelskt par som också är med i rallyt. Inkastaren arbetade hårt för att fånga in gäster. Några andra deltagare lyssnade inte på hans erbjudande så jag gick ut på gatan och lockade in dem. Jag fick senare provision efter påpekande. Inkastaren hälsade glatt när vi gick. På eftermiddagen besökte vi ett museum och såg Tutankhamons Galleri, mumierummet mm. Vi gjorde sedan en kort segeltur på Nilen vilket var uppfriskande. Vid fyratiden var vi tillbaka i Port Said. På grund av gruppleadmöte kunde vi inte se oss om i dom intressanta gamla kvarteren nära hamnen för det var dessutom Rally Dinner klockan åtta. Dress var Formal och vi hämtades med bussar och kördes till ett flott hotell där Port Said Hamn bjöd på en enorm buffé. Kanal och hamn -myndigheterna var rikligt representerade och det var uppdukat ett honnörsbord där även Guvernören satt. Här blev det långa tal och man presenterade planerna för en enorm marinaanläggning. Sedan var det plakettutdelning. Vi gruppledare fick gå fram flera gånger och fick plaketter både från Port Said samt kanalbolaget samt någon present till. Sen var det dans igen.

Nästa morgon var det utklareringen men först fick vi diesel. Den hade vi beställt och betalt i förväg. Den levererades i söliga plastdunkar. Utklareringen var lika långsam som inklareringen men till slut var vi fria att segla. Samma procedur som in, alla skulle gå samtidigt och efter varandra. Färjor stoppades och inga stora fartyg gick in eller ut. Det var lika festligt på vägen ut. Bogserbåtarna tutade och vinkade till varje båt som passerade. Port Said var en av höjdpunkterna på rallyt. Ett sådant mottagande och gästfrihet blir nog svårt att återuppleva. Vi har nu klart för oss hur stort EMYR Rally är. I nästan varje hamn blir vi bjudna på så mycket och vi uppmärksammas av höga ämbetsmän och vid ett par tillfällen statsmän. Nu satte vi kursen till Hertzlia i Israel och vi hade 132 nm dit. Återigen fick vi en mycket fin nattsegling och vi hade genaker uppe länge, det gick som tåget. Vi seglade om många större båtar och det är alltid kul. På natten blev det motor. Tyvärr så fick vi ingen Tuna denna natt. Det blev samma spektakel med Israel Navy och VHFen lät hela natten. Deras sändare är mycket stark och hördes ibland långt upp till Italien. Många i grannländerna var nog irriterade av att det hela tiden lät på kanal 16. När vi seglade från Libanon till Israel var det några som gick in och sa en massa fula saker och vad dom skulle göra med dom Israeliska ludren om dom fick tag på dem. Vi förstod inte allt vilket var tur.

Vi kom fram klockan 10 på morgonen och fixade inkvarteringsrutinerna. Hertzlia har en mycket stor och fin marina och vi blev återigen mycket väl mottagna med nejlika och en väska med information. Det låg en speciell stämning bland rallydeltagarna. Nu hade vi umgåtts så intensivt i en hel månad, många av oss hade dessutom övervintrat i Kemer så vi var en homogen grupp. Dom olika grupperna hade emellanåt egna träffar. Vi tyckte alla att det skulle bli tråkigt att splittras. Vi gick mellan båtarna och hejade. Sedan fick vi ordnat med tvätt och annat pyssel.

I samband med marinan finns två stora Gallerier med massor av affärer och restauranger. På kvällarna och inte minst på helgerna var det massor av folk som strövade runt och det var fullt hålligång på serveringarna. På en av bryggorna satte vi ut åtta runda bord med 10 meters mellanrum. Fram dukades det vin och tilltugg. Varje grupp hade sitt bord och vi hade avslutningsceremoni gruppvis. Ulla och jag hade tagit med oss en båtshake den gröna grupp 2 vimpeln och en trumpet. När vår grupp samlats hissade vi upp vimpeln i den långa båtshaken och jag blåste i trumpeten. Ulla och jag delade ut plaketter och diplom och det trumpetades (lät) varje gång. Det var många vinflaskor, dom räckte precis för det fanns bara tomflaskor kvar när vi var färdiga. Flera i vår grupp tackade oss för att vi skött oss som gruppleddare och överlämnade presenter. Vår grupp sjöng: The more we are together..... och hade livat och sedan hade vi gruppfoto och givetvis fanfar. Dom andra grupperna sneglade på oss för vi hördes över alla andra. Hasan som tillhörde grupp 3 smet över till oss och ville posera med oss på gruppfotot. Sedan utsåg jag en fanbärare och vi gick på ett led runt och sjöng och trumpetade. Det var inte slut med detta för nu gick vi vidare till The Grand EMYR Rally Dinner Final.

Avslutningsmiddagen var på den flotta klubbrestaurangens uteterrass som vetter in mot marinan. Det blev en festlig avslutning med många roliga tal och jokes. Varje grupp hade hittat på något skoj. Den svenska båten Surprise hade skrivit en visa om rallyt och alla vi svenskar hade tränat innan och vi sjöng sedan av hjärtans lust. Sedan var det plakettutdelning till borgmästare m fl och alla gruppleddare. Borgmästaren kunde inte komma själv utan hade skickat en ersättare. Han läste upp ett känsloladdat tal från Borgmästaren. I talet visade hon sin uppskattning för att vi besökte Israel och att Rallyt har en stor uppgift för freden. Mycket riktades till Hasan som är välkänd i alla länder vi besökt. Hasans kommentar var att det var synd att Borgmästaren inte kunde komma för hon var så vacker. Hasan hade smakat på vinet och tyckte att hon var vackrast i hela Medelhavet. Sedan var det prisutdelning och John på Weepunt vann trots att jag hade mutat domaren. Jag tror att John hade dragit i sin Tuna för den var inte större än min. Som tävlingsmänniska gäller inte andra plats så jag får komma igen. Rallyt avslutades med dans fram på småtimmarna. Nu var det den 17 juni och klockan blev två innan vi gick nöjda till kojs.

Vi kan verkligen rekommendera EMYR Rally. Det är en helt fantastisk resa, man får se mycket och lära känna många trevliga seglare från alla nationer. Vi fick komma till ställen som det är svårt att göra på egen hand och vi blev mycket väl mottagna vart vi än kom. I de länder vi besökt är det ett känsligt politiskt läge och i de flesta tal trycker man på att man vill leva i fred med sina grannländer, och man poängterar att Rallyt har en mycket viktig uppgift i länderna i Östra Medelhavet. Det spelar ingen roll vilken storlek på båt man har för alla behandlar varandra lika och har trevligt tillsammans. Man måste vara beredd på att det är ett högt tempo under en hel månad. Om man startar i Kemer är det cirka 1000 nm och vi hade 9 nattseglingar. Alla hamnavgifter var gratis under rallyt.

Nu tror ni att vi skall sova i fjorton dagar men där tar ni fel. När vi kom till Hokus Pokus packade vi våra väskor för en tredagarstur som skulle starta klockan nio på morgonen. De flesta i rallyt hade bokat sig och det var rallyledningen som arrangerat resan. I nästa brev skriver vi om Jerusalem och Jerash och Petra i Jordanien. Efter det skall vi segla till Split i Kroatien för att plocka upp Mikael med familj den 24 juli. Det blir lite körigt för vi har bara en månad på oss och det är ca 1300 nm norrut och dom rådande vindarna är nordliga med en och annan kuling.

Fair winds,

Ulla o Mats